

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Glasi Slovencev v Argentini

Leto LXXIX | 27. aprila 2020 - Buenos Aires, Argentina | Št. 5

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

SLOVENSKA VELIKA NOČ V ARGENTINI

Slovinci v Argentini se povežemo med seboj praktično skoraj od samega začetka karantene, ko je tukajšnja vlada uvedla podobne ukrepe, kakor v Sloveniji in smo vsi morali ostati doma. Takrat smo se hitro povezali preko interneta, to se je dogajalo vsak dan, najbolj aktivno pa v Velikem tednu.

Na ta način smo imeli pripravo na praznike in tako smo obhajali tudi samo Velikonočno tridnevje. Vsak dan smo imeli sveto mašo, kar v svoji sobi sem pripravil oltarček in od tam oddajal na YouTube. Saj bi to naredil v

Slovenski hiši, v cerkvi Marije Pomagaj, a tam žal ni na razpolago tehnologije za to, v tem času je pa tudi nemogoče dokupiti potrebno in se je treba znajti kar s tem, kar že imamo.

Poleg dnevne svete maše smo imeli tudi večerne dejavnosti: molitev rožnega venca, branje svetega pisma in krščanske literature, križev pot, tudi večernice smo molili. Tudi spokorno bogoslužje z izpraševanjem vesti smo imeli.

Pri pripravi teh dejavnosti so sodelovali tudi drugi slovenski duhovniki, posebno g. Toni Burja, ki se skoraj vsak dan pridružil večernemu programu, da sva ga skupaj pripravljala: skupaj sta tako molila večernice in sklepnice. V župniji Marije Kraljice v Lanusu dnevno daruje sv. mašo v slovenščini, ki jo predvaja preko Facebooka. Tudi g. Franci Cukjati se je aktivno pridružil programu.

Ljudje, verniki sami niso ostali križem rok, od doma so molili pa tudi sodelovali so pri pripravah. Nekateri so povedali, da so doma

postavili oltarček, kjer družina skupaj moli. Sodelovali so pa na več načinov, na primer v Slomškovem domu so se posebej tako povezali, da so vsak dan poslali po eno postajo križevega pota in povabili k skupni molitvi. Nekaj dni pred cvetno nedeljo, so pripravili video delavnice o pripravi butaric in barvanju pirhov, vsak se je znašel, kakor je pač mogel. Mnogi drugi pa so spremljali v molitvi in tudi v žrtvi.

Skoraj ni bilo nobene dejavnosti, kjer se ne bi povezali, za to smo se seveda prej dogo-

vorili in preizkusili kako internetne povezave delujejo. Tudi ko se je pridružilo več ljudi sem tako uredil, da je bilo to v živo, bodisi branje križevega pota ali božje besede in celo petje. Še posebej lepo je bilo, ko so se povezali otroci, predvsem pri molitvi rožnega venca. Na Velikonočno vigilijo smo imeli celo zbor, družino, ki je pela ob spremljavi orgel in kitare, za Veliki četrtek sta se pa nama pridružili tudi dve družini iz Mendoze!

Karantena še nadaljuje, ne vemo, do kdaj. Zato se bomo duhovniki potrudili in skupaj pripravili še dnevni program kateheze, molitve. Na ta način smo povezani, se duhovno hranimo in doživljamo Jezusovo vstajenje, da tudi pred tem koronavirusom, ki je danes največja grožnja, vendarle čutimo božjo pomoč v tem, da je Jezus vstal, da živi, da je On močnejši od vsake bolezni in smrti. Na ta način imamo upanje na večno življenje, ki nam ga Jezus daje z velikonočnim sporočilom, ko je vstal od mrtvih in živi in nam obljublja večno življenje.

Robert Brest

(iz pogovora na Radio Ognjišče)

PISMO MSGR. DR. JURETA RODETA

Buenos Aires, 26. aprila 2020.

Dragi rojaki!

Argentinska državna vlada je z dekretom podaljšala karanteno do 10. maja. Med prepovedanimi množičnimi prireditvami v tem času so izrecno omenjena tudi verska srečanja.

Zato je tudi naše vsakoletno romanje v Luján ukinjeno oz. preloženo za nedoločen čas. Letos se spominjamo 75. obletnice ko je komunizem v Sloveniji, maja leta 1945, prisilil naše starše in vse nasprotnike komunizma, da so morali stopiti na begunsko pot, da so rešili življenje in svobodo.

To bi bila glavna vsebina letošnjega romanja, ponovna zahvala po Mariji Bogu za svobodno življenje. Tudi geslo romanja je bilo mišljeno v tem duhu:

»Ob 75. obletnici begunstva: Z Marijino pomočjo ohranimo zvestobo Bogu in narodnim koreninam!«

Ko ne bo romanja k Mariji v Luján in ko nas »koronavirus« sili, da smo vsak na svojem domu, skušajmo vsaj duhovno nadomestiti romanje tako, da se starejši spominjamo, kako je bilo v začetku maja 1945, ko se je bilo treba odločiti, pustiti dom in dotedanje življenje ter stopiti na popolnoma neznan begunsko pot; mlajši pa da se spominjamo vsega kar smo slišali od staršev, od starega ata, stare mame, vsega kar smo brali o naši polpretekli zgodovini -- in nekaj časa posvetimo premisleku in pogovoru zakaj smo v Argentini? Kako to, da so »begunci« pred komunizmom pristali v deželi, ki nas je sprejela z odprtimi rokami in dovolila, da smo razvili slovensko življenje v Argentini?

Ker je romanje predvsem versko doživetje, nam prav tako v zbranosti doma, more biti v pomoč to kar nam Drugi Vatikanski cerkveni zbor priporoča za večjo pobožnost, zaupanje in ljubezen do Marije – Jezusove prave telesne in Božje matere ter naše duhovne matere:

1) prvo je, da skušamo Marijo vedno boljše spoznavati: z branjem v slovenščini ali španščini, s premišljevanjem o Mariji s pomočjo tega, kar smo že slišali ali brali.

2) da ohranimo molitve, romanja, pesmi in druge pobožnosti, s katerimi je verno ljudstvo skozi stoletja izkazovalo Mariji ljubezen in zaupanje: rožni venec (sedaj imamo več časa, da ga poskušamo moliti v družini – deležni bomo posebnega blagoslova in miru!), naše kratke a prisrčne molitve v čast Mariji (Zdrava, Marija; O Gospa moja; Spomni se; litanije itd.); da v družini, če je mogoče, zapojemo Marijine pesmi; se po internetu pridružimo kakim pobožnostim v čast Mariji (npr. te dni se v Catamarki spominjajo 400-letnice Marije, Nuestra Señora del Valle); da okrasimo Marijin oltarček in na druge načine nadomestimo romanje v Luján.

3) tretja, najtežja oblika pobožnosti do Marije, ki nam jo priporoča koncil, pa je posnemanje njenih kreposti: popolno sprejemanje Božje volje, vera, ponižnost, čistost, ljubezen in skrb za družino, potrpežljivost, premišljevanje Božje besede, sprejemanje in darovanje Bogu vsakršnega trpljenja, domača ljubezen do Jezusa...

Po Mariji darujmo Bogu molitve, delo in trpljenje za našo časno in večno srečo!

Jure Rode, delegat

ZEDINJENA SLOVENIJA V KARANTENI

Pandemija, ki jo povzročil koronavirus, je spremenila vse načrte, ki jih je naše društvo in cela slovenska skupnost v Argentini pripravljala za leto 2020.

Argentinska država je z 20. marcem odredila karanteno, s čimer so druženja in druge dejavnosti ukinjene oz. prepovedane. Sklepamo, da bodo te omejitve v veliki meri nadaljevale skozi več mesecev, saj je bil datum, določen za konec ukrepov že dvakrat prestavljen.

Prva seja odbora se je vršila dne 3. marca, sklicana je bila tudi seja Medorganizacijskega sveta za četrtek, 19. marca. Slednja se končno ni vršila.

Društvo je ob uvedbi karantene izdalo javno obvestilo o tem:

ZEDINJENA SLOVENIJA in vsi slovenski domovi in organizacije združene v krovnih organizacijah, sprejememo in podpiramo ukrepe za preprečevanje širjenja koronavirusa COVID 19.

Slovenski domovi bodo do nadaljnjega zaprti in vse dejavnosti ukinjene.

Ostanimo pa povezani med seboj potom elektronske pošte in tednika Svobodna Slovenija.

V upanju, da je bo pandemije čimprej konec, vse lepo pozdravljamo.

Odbor - marec 2020

Kako je naše delo nadaljevalo v novih okoliščinah?

Pametni telefončki in računalniki so že dolgo naše bistveno sredstvo za komuniciranje, zdaj so pa postali potrebni tudi za srečanja in seje. Naš odbor je že imel svojo prvo sejo preko aplikacije Zoom, udeležba je bila celo boljše kot pri rednih sejah. V tem času smo vsi že v naših rednih službah imeli priložnost, da se navadimo na delo od doma, zato je seja potekala urejeno in učinkovito. A kljub temu še ni mogoče napovedati, kako bodo v tem

“

Leto 2020 nam zastavlja nepričakovane izzive. Naša skupnost je že velikokrat dokazala, da se zna prilagoditi novim razmeram...

”

letu potekale prireditve, ki smo jih že lani načrtovali, saj je to odvisno od ukrepov, ki jih bo sprejela argentinska država in pa seveda od tega, kar bo zdrava pamet naredila.

Društvo nadaljuje s svojim delom koordinacije življenja v skupnosti. Skrbimo tudi za redne stike z Veleposlaništvom Republike Slovenije in sledimo dogajanjem v Sloveniji, tako v zvezi s koronavirusom kot drugače.

Leto 2020 nam zastavlja nepričakovane izzive. Naša skupnost je že velikokrat dokazala, da se zna prilagoditi novim razmeram: nastala je, ko so slovenski begunci brez vsega, le z močno voljo za preživetje prišli v Argentino. Zato smo prepričani, da bomo s skupnimi močmi tudi to preizkušnjo srečno prestali in se iz nje tudi prav gotovo veliko naučili.

Upamo, da se bomo kmalu lahko spet srečali v naših slovenskih domovih!

Odbor Zedinjene Slovenije

SLOVENSKA SKUPNOST V ARGENTINI SREDI PANDEMIJE KORONAVIRUSA

NAŠE ŠOLE

Izredne razmere, ki jih je povzročila pandemija koronavirusa, so nas udarile tik pred začetkom šolskega leta: morali smo ukiniti že začetno skupno sveto mašo in večina naših šol ni začela s poukom.

Pred nami so novi izzivi. Po pravici povedano, nihče od nas ni pripravljen, da bi poučeval preko interneta. Kaj pa zdaj? Kako nadaljujemo?

Iz šolskega referata ZS smo sklicali sejo, na kateri smo se vsi voditelji šol zmenili, kako bomo nadaljevali s poukom. Pred tem virtualnim sestankom sem pa imel tudi sestanek z ravnateljem Srednješolskega tečaja. Dogovorila sva se, da bomo odločitve sprejemali skupno z namenom, da bo šolstvo usklajeno delovalo. Na prvem mestu bomo seveda upoštevali ukrepe Argentinskega ministrstva za šolstvo, predvsem glede na datum vrnitve otrok v šole: tu gre za varnost otrok in učiteljev. Ko bomo vedeli, kdaj bo to dovoljeno, bomo pa odločili, kako bo s slovensko šolo.

Na podlagi tega sem nato sam tudi pripravil navodila in glavne smernice za učitelje.

Na prvem mestu kar želimo je, da se v tem času ohrani stik z otroki. Vsaka šola se bo organizirala, kakor bo le mogla. Učenja v razredu ni mogoče nadomestiti, bomo pa otroke seznanili s tematiko, ki jo bomo obravnavali, ko bo to mogoče. Virtualni stik bo kratek, ker predvsem v številnih družinah nima vsak otrok lastnega računalnika. Vse to moramo upoštevati. Po drugi strani pa ne smemo preobremenjevati otrok in staršev.

“

Na prvem mestu kar želimo je, da se v tem času ohrani stik z otroki. Vsaka šola se bo organizirala, kakor bo le mogla.

”

Organizirali smo akcijo za pletenje butaric in barvanje pirhov. Skrbimo tudi za duhovno rast naših otrok. Spodbujamo, da se družine zbirajo pri slovenski maši in da sodelujejo z dejavnostmi, ki jih vodi g. Robert Brest.

Mislím, da smo res v izjemnem času. Nihče si ni mogel predstavljati česa takega. Kdo bi si mislil, da bomo kdaj sledili Velikotedenskim obredom preko interneta?

Nekateri pravijo, da so to težki časi. Morda pa le niso tako težki. Imamo več časa za svoje najbližje, za tiste, s katerimi živimo. Morda smo že pozabili, kako je biti toliko časa z našimi najbližjimi.

Dragi starši, bodimo strpni, mirni in ljubeči. Zaupajmo v Božjo previdnost, da bo vse dobro. Sedaj, prav danes, je še bolj pomembno, da otrokom nudimo varno zavetje. Bodimo in bedimo za svoje otroke, dajmo jim vedeti, da bomo poskrbeli za njihovo in našo varnost!

Marcelo Brula, šolski referent ZS

SSTRMB

Vodstvo in profesorji Slovenskega srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka smo se na to stanje pripravljali že na profesorski seji ob koncu februarja, pred začetkom pouka. Na njej smo sklenili, da se bo Tečaj ravnal po odločbah in določilih argentinskega Ministrstva za šolstvo (v kolikor bi to bilo mogoče, vsekakor pa ne proti). Uspešno nam je izvesti sprejemne izpite za prvi letnik ter vpisovanje in popravne izpite. Na žalost je pa bila karantena odredjena še pred prvo uro pouka tako, da z njim nismo mogli pričeti.

Prav narobe nam hodi dejstvo, da se o karanteni in šolstvu odloča sproti, zato je res težko sklepati in odločati, kako naprej s Tečajem. Glede vsega tega se zato tudi redno pogovarjam z Marcelom Brulo, šolskim referentom ZS, saj je obema jasno, da je potrebno za osnovne šole in Tečaj ukrepati v istem smislu. Če bi prišlo do ukinitve letošnjega učnega leta (prava skrajnost, bi rekel, pa je vendar tudi to mogoče), bi to moralo biti enako za vse; podobno v nasprotni smeri.

Na prvem mestu sva s podravnateljico Tatjano Modic Kržišnik odločila, da počakamo do Velike noči. Ker je pa kazalo, da omejitve še ne bo konec sva odločila, da pouka kot takega ne bo, saj je pouk v razredu nenadomestljiv. K temu lahko še dodamo, da imajo otroci (osnovnošolci, dijaki in univerzitetni študentje) nič koliko preglavic z argentinskim šolanjem, da o delu staršev doma ne govorimo. Odločila sva se, da se ne spuščamo v pouk v živo preko interneta iz raznoraznih razlogov, v glavnem, ker nismo gotovi, da imajo prav

vsii dijaki na razpolago lastno elektronsko opremo (računalnik, tablico), saj telefon za to ne pride v poštev. Nadaljno bi morali imeti zagotovljeno dobro internetno povezavo, miren prostor v hiši, kjer lahko nemoteno sledijo pouku, upoštevati je treba še prednost starejših pri morebitnih službenih obveznostih, in še in še... Ker ni namen Tečaja pomnoževanje stresnih situacij po družinah, je pa želja, da smo našim dijakom blizu in da nikakor ne mislijo, da smo nanje pozabili, je ravnateljstvo pripravilo smernice za profesorje, s katerimi naj bi ti pripravili gradivo za dijake, ki ga bomo pošiljali dijakom z namenom, da se poglobljajo v predmetne snovi v času karantene in bo tako pouk lažje stekel, ko bo to mogoče. Na ta način dosežemo, da se naši dijaki seznanijo z vsebino predmetov, a vendarle ne gre za pouk v strogem smislu besede.

Naknadni problem, s katerim se bomo srečevali v bodočih mesecih je dejstvo, da se nekateri profesorji zaradi starosti in/ali zdravstvene izpostavljenosti verjetno najmanj do konca tega leta ne bodo mogli vrniti k pouku. Tudi na to bo potrebno pomisliti!

Trenutno nam ne kaže drugega, kakor da sproti odločamo in se prilagajamo, kar na žalost daje močan vtis improvizacije, a ne moremo drugače. Vse kaže, da se o pouku v razredih ne bo govorilo vse do drugega polletja. Upamo, da bo takrat kriza mimo in stanje kolikor toliko urejeno, da bomo lahko to nenavadno leto pozitivno zaključili!

Štefan Godec, ravnatelj

PRISTAVA

Pristavska družina je v glavnem povezana preko skupine WhatsApp, ki deluje že več let. To je način, ki ga uporabljamo za vsa potrebna obvestila, pa tudi za razne novice osebnega značaja, kot so bolezni ali pa kakšna smrt. Zadnje čase po tej poti pošiljamo predvsem sporočila naših duhovnikov v zvezi z bogoslužji.

Na podoben način deluje tudi naš odbor. O vseh zadevah, ki so pomembne za delovanje oz. vzdrževanje doma se virtualno pomenimo. Čeprav je v tem času dom zaprt smo vedno pozorni, da ga pravilno oskrbujemo, za to seveda skrbijo predvsem tisti, ki živijo v bližini.

V tem času je odbor že imel eno sejo, v prihodnjem tednu je na vrsti druga.

V bližini velikonočnih praznikov je bilo pri

nas kar aktivno. Žene so organizirale pletenje butaric, ki jih je vsaka družina izdelala na svojem domu, nato smo jih pa delili na naši strani Facebook.

Tudi pristavski pevski zbor se je prilagodil novim razmeram! Manjša skupina pevcev se je virtualno povezala in tako so posneli že prvo pesem, v pripravi je pa že druga, tokrat z večjo zasedbo. Prav zanimivo je, da so se projektu pridružili tudi pevci, ki sicer niso člani zbora.

Prešernova šola in tečaj Slovenščina za vse sta že organizirala razne dejavnosti preko spleta, ki seveda ne morejo nadomestiti pouka, so pa vsekakor pozitivne in v tem času tudi potrebne.

Miloš Mavrič, predsednik

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ODRASLE

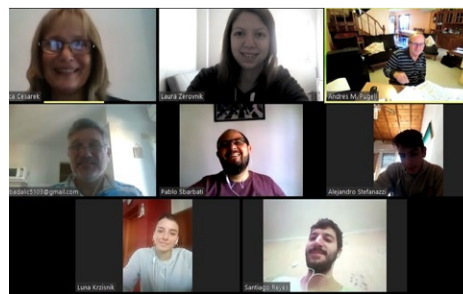
V nedeljo, 1. marca, smo se po sv. maši zbrale na Pristavi Cirila Žužek, Anka Gaser, Andreja Mele in Monika Kenda. Imele smo kratek sestanek, med katerim smo organizirale učno leto. Nismo si niti predstavljale, kar je potem prišlo. Že od vsega začetka so se javili novi študenti, ki so želeli izboljšati svoje znanje ali se učiti slovenski jezik. A ta »kronani« virus je postavil vse na glavo. Spet smo se pogovorile, a to pot po telefonu, kako bi lahko rešile leto. Sklenile smo, da začnemo pouk z virtualnimi sredstvi. Poslale smo znova povabilo (nismo zamenjale prvotnega datuma, 4. aprila) in takoj dobile odgovore in vzpodbude. Na žalost smo zaenkrat morale ukiniti tečaj za začetnike z željo, da bi se kmalu, še letos srečali na naši Pristavi.

Kako lepo je bilo, ko smo se zopet videli na ekranu! Z nekaterimi se poznamo že dolgo časa in smo dejansko vsi že stari znanci. Kako poteka naš virtualni pouk? Preko računalnikov ali mobilnih telefončkov, po Whatsappu, po e-pošti ali po Zoomu, danes vse velja. Čas je omejen, zato moramo večkrat kar pohiteti. Pomagajo nam tudi sredstva, ki nam jih nudi virtualni tečaj iz Slovenije.

Dokler bo potrebno, bomo tako nadaljevali, ker vidimo, da jim koristi, ker se vadi nadvse konverzacija.

Naj za vse velja naše geslo: #ostanidoma in vadi slovensko.

MČK

THE KARANTENA PROJECT
Karantenska pesem na Pristavi

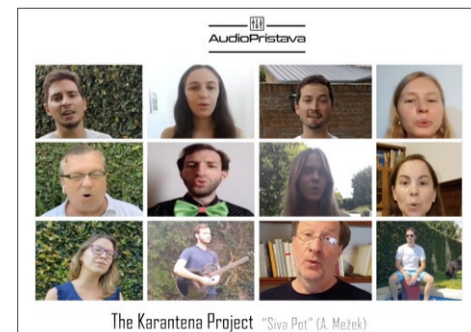
Slovenci smo znani po tem, da radi pojemo. Pesem nas združuje in nam pomaga preganjati žalost ter izražati vsakovrstna čustva, v javnem in v privatnem življenju.

Argentinski Slovenci smo tudi že mesec dni v karanteni. Seveda se ne moremo srečevati, a nas to ni ustavilo, da bi skupaj zapeli! Zato smo na Pristavi sestavili virtualni zbor. Izbrali smo pesem Siva pot, ki je verjetno najbolj peta slovenska popevka med nami, Slovenci v Argentini. Radi jo imamo, ker nas spominja na čudovite pokrajine Slovenije, pa nas tudi polni z upanjem, da bomo lahko Slovenijo kmalu spet obiskali!

Zborovsko priredbo je sestavila Marjanka Grohar, vsak pevec se je naučil svoj glas in s tem, kar je imel na razpolago doma, snemal zvok in video. Skupina Audio Pristava, ki jo sestavljajo Adrijan Gaser, Matjaž Rožanec, Pavel Grohar in sodelavci, pa je vse posnetke sinhronizirala in masterizirala, ter pripravila skupni video.

S tem projektom smo se izredno zabavali! Delili smo rezultat s prijatelji in svojci v Argentini, po svetu in tudi v domovini Sloveniji. Dobili smo zelo pozitiven odziv, zato že razmišljamo o novih projektih! Živela slovenska pesem! Naj še dolgo zveni!

Marjanka Grohar

“

Seveda se ne moremo srečevati, a nas to ni ustavilo, da bi skupaj zapeli! Zato smo na Pristavi sestavili virtualni zbor.

”

SLOVENSKA SKUPNOST V ARGENTINI SREDI PANDEMIJE KORONAVIRUSA

KAJ POČNEMO V CARAPACHAYU ?

Pozdravljeni bralci! Raje bi napisal kaj smo načrtovali za prvo polovico leta, ki je kazalo zelo obetavno, pa žal, ko še nismo pospravili vse do konca po pustni veselici, je karantena ustavila predvideni program. Namreč, za 10. maja smo se pripravljali na praznovanje, na nič manj kot 60. obletnico Doma. Zato smo že konec lanskega leta dali prepleskati vse zunanje stene objekta. Zamenjali smo vhodna vrata v dvorano. Folklorna skupina Maribor se je še zadnji čas pred zaprtjem letališč srečno vrnila iz Slovenije, po uspešni turneji. Odrska skupina se je z vso vnemo pripravljala na zahtevno igro "Revizor" ruskega Nikolaja Gogolja. Zanimivo je, kako se je udeležba pri nedeljskih sv. mašah v mesecu marcu manjšala od nedelje do nedelje. Zadnjikrat je g. Robert maševal 15. marca, kjer nas je bilo samo 15 oseb. V ponedeljek 16. marca bi se moral pričeti tečaj slovenščine pod vodstvom g. Ani Klemen, katerega smo morali začasno prekiniti.

Torej kaj počnemo? Najprej bi se rad zahvalil duhovnikom, ki skrbijo, da smo lahko vsak dan preko spleta pri sv. bogoslužju in molitvenih urah. Povezani smo v globalizaciji naše skupnosti. kar je zdrav znak hitre posodobitve

v prid meddomovne povezanosti. Obredi velikonočnega tedna so jasno dokazali, kako hitro smo se vklapljali v nov sistem komuniciranja, kjer smo tudi sami lahko sodelovali, vključno Slovenci iz notranjosti države.

Preko mailovega omrežja sporočamo članom in prijateljem Doma vse novosti, med njimi tudi tedenski program, ki nam ga pripravijo duhovniki. Seveda so se med nami pomnožili telefonski klici, stiki preko WhatsAppa in Facebooka. Po nekaterih razgovorih je vidno, da ob sobotah raje sledimo radijski oddaji in da tudi hitreje preberemo Svobodno Slovenijo. Pri drugih je postala priklopitev na radio Ognjišče vsakodnevna potreba.

Člani igralske skupine se posamezno vadijo dinamične vloge, ki jih zahteva ta igra. Odbor, povezan preko WhatsAppa čaka na čas, ko bodo zopet dovoljena množična srečanja z upanjem, da bi še letos lahko praznovali okroglo obletnico našega Doma, čeprav bo izven prvotnega programa, ki ga koordinira ZS.

Vsem bralcem želimo, da bi ostali pri zdravju in povezani kot doslej.

Franci Žnidar,

v imenu odbora doma Carapachay

POROČILO DEJAVNOSTI HLADNIKOVEGA DOMA V LANUSU

V nedeljo, 15. marca, je bil občni zbor Društva Slovenska vas v Hladnikovem domu. Ker nismo bili sklepčni za izvolitev predsednika in drugih odbornikov, se je napovedalo novo zborovanje za dva tedna kasneje. Toda že 20. marca smo pričeli z obvezno karanteno v vsej državi. Dokler ne bo izvoljen novi društveni odbor, ostaja torej odgovoren dosedanji.

Kot drugod, se tudi pri nas nismo smeli družiti na fizični način, ampak »virtualno«, kot pravimo, preko komunikacijskih sredstev. Predvsem slovenska šola je tista, ki je bila na tem področju najbolj aktivna. Prvo soboto so otroci prejeli samo naloge. Naslednjo soboto je že prva skupina v živo klepetala in se učila po konferenčni zvezi, z zvokom in video-sliko. Tretjo soboto pa še mlajša skupina, na enak način. Pripravlja se branje pravljic ali še kaj drugega za najmlajše, tiste, ki so v vrtcu.

Športne dejavnosti so končale kaj kmalu, še pred karanteno. Trava je na igrišču veselo rasla in šele zadnji teden so se trije možakarji zavzeli in jo pokosili. Tako, da

so igrišče in pločniki okoli Doma »impeables« - brezmadežni. No ja, pločnika in ceste ob njem raje ne opisujemo...

Vse kulturne dejavnosti so preložene za kasneje ali pa preprosto ukinjene. Razmišlja se o programu za domobransko proslavo in kdo ve, če bo kaj.

Vsekakor je verska dejavnost kar kmalu dobila svoje mesto s predvajanjem preko interneta, preko spletne župnijske strani na »Facebooku«. Prepoved svetih maš in drugih obredov z ljudstvom, tako v cerkvah kot v kapelah, je vsem znana in jo vsakdo po svoje sprejema. Mnogi so se zavzeli, da spremljajo prenose svetih maš, molitev in drugih obredov, v slovenščini in/ali v španščini. Hvala Bogu! Tako smo imeli in še imamo vsakodnevno sveto mašo v španščini in slovenščini.

Bog daj, da bi slovenska skupnost v Lanusu naprej stopala skupaj s tistimi možnostmi, ki nam jih Bog ponuja v tolažbo in veselje.

Toni Burja CM, župnik

SLOMŠKOV DOM IN RAMOŠČANI MED KARANTENO

Tudi mi smo del sveta, ki je ogrožen s pandemijo Koronavirusa.

Kot je že vsem znano so argentinske oblasti odredile, da moramo od 20. marca 2020 dalje OSTATI DOMA.

Odbor Slomškovega doma je na svoji zadnji redni seji že nekaj dni prej na seji odločil, da dom ostane zaprt, da se ukinejo vse bližnje dejavnosti: sobotna šola, verske pobožnosti, pevske vaje, šport, srečanja..... Najprej smo se čutili nesigurne, bili smo razočarani...kaj pa zdaj?... kako se bomo zdaj srečavali, nekaj moramo ukreniti.... drugače si bomo vsi neznanci med seboj, ko se spet vrnemo v normalno življenje! Še dobro, da imamo v današnjih časih toliko tehnoloških pripomočkov, ki nam pomagajo, da ostanemo v stiku.... Vse te novosti so se pojavile prav v Velikonočnem času. Morali smo biti iznajdljivi....

Kronološko bomo opisali, kar zdaj v Slomškovem domu delamo in objavljamo na socialnih omrežjih.

20. marca so nas naši mladi preko Instagrama in Facebooka poučili o tem, kako naj se pazimo med seboj, kako si moramo umivati roke, se pozdravljati, itd.

22. marca - 4. postna, prva nedelja v karanteni: odbor Slomškovega doma je poskrbel, da smo se prvič srečali pri virtualni daritvi svete maše, prav posebno za nas jo je v živo daroval p. Miran Žvanut preko FB župnije Ljubljana Dravlje. Da ne bi preveč pogrešali nedeljskega zajtrka smo to srečanje nadaljevali po maši tako, da smo na našem spletu delili selfie slike domačega zajtrka.

24. marca je mladina sprožila kviz Mladina sprašuje. Vsak torek in petek so mladi na Instagramu in Facebooku objavili 5 vprašanj z možnimi odgovori. Zmagovalec je za nagrado dobil mate Amankay!!

25. marca je naša draga članica ga. Francika Trobec Javoršek praznovala lep življenjski jubilej. Izpolnila je 80 mladih let, zato smo ji voščili in želeli vsega dobrega!!

29. marca je slovenska mladina pripravila mladinsko mašo, daroval jo je g. Toni Burja

preko FB župnije Marije Kraljice v Slovenski vasi v Lanusu. Mladi so sodelovali s petjem, branjem beril in prošenj.

V nedeljo, 29. marca, nas je mladina povabila, da v postnem času skupaj molimo Križev pot: vsak dan so objavili eno postajo z molitvijo, premišljevanjem in pesmijo.

V ponedeljek, 30. marca, je g. škof Štumpf, odgovoren za Slovence po svetu povabil tudi Slovence v Argentini, da se pridružimo posvetitvi Slovenije Presvetemu Srcu Jezusovemu in Brezmadežnemu Srcu Marijinemu v tem času preizkušnje koronavirusa. Delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini dr. Jure Rode je to posvetitev opravil v slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Buenos Airesu in vse člane naše skupnosti povabil, da se v molitvi pridružimo.

Bližala se je Cvetna nedelja! Vsako leto pletemo butarice, vsakoletna procesija po vrtu Slomškovega doma je res mogočna in lepo obiskana. Tudi tokrat smo se hitro prilagodili novim okoliščinam: butarice smo delali vsak doma, z zelenjem in cvetjem, ki smo jih imeli na vrtu ali v vazah, ali pa smo reciklirali lanske. Ker umetnosti izdelave butaric ne obvladamo vsi nam je Marcelo Brula pripravil filmček z navodili. Objavili smo ga na naši Facebook strani in je postal prava uspešnica! Naše domače butarice, šopke, venčke, itd. smo slikali in jih objavili.

Po lepi slovenski navadi smo tudi barvali pihre, vsak na svojem domu: spet nas je Marcelo poučil, kako lahko to naredimo z domačimi pripomočki.

8. aprila je odbor Slomškovega doma s telefonskim klicem, sporočilom po e-pošti ali FB stopil v stik s starejšimi člani. Povedali smo jim, da smo na razpolago za katerokoli pomoč, za kar potrebujejo. Dobro je vedeti, da imamo nekoga, na katerega se lahko obrnemo!!

10. aprila smo začeli moliti devetdnevno Božjega usmiljenja. Zaključili smo jo na predvečer bele nedelje, 19. aprila.

Tudi velikonočna voščila smo poslali po FB in e-mailu vsem članom doma ter vsem prijateljem v Argentini in v Sloveniji.

Na Veliko soboto, 11. aprila, smo se pridružili virtualnemu blagoslovu jedil, nato pa smo na FB objavili slike žegna, ki ga je vsaka družina pripravila doma.

12. april - Velikonočna nedelja. Na daljavo smo se združili pri skupni sveti maši. Na ta dan smo na naši FB strani objavili muzikal KERIGMA, ki pripoveduje dogodke Velikega tedna, o Kristusovem trpljenju in smrti. Muzikal je ustvaril Martin Sušnik in sta ga Marta Selan in Marcelo Brula poslavila na oder z vso Slomškovo družino leta 2018 za Slovenski dan, ponovili smo ga pa na Cvetno nedeljo 2019.

14. aprila je šel naš poklon članu g. Marjanu Hribarju, ki je izpolnil 90 let. Dolgoletni učitelj Slomškove šole, z veseljem smo mu želeli vse najboljše.

Poleg rednih dejavnosti smo pa v tem času morali začasno ukiniti prvi Večer pod lipo, ki smo ga pripravljali za petek, 27. marca.

Karantene še ni konec, zato bodo naše spletne aktivnosti nadaljevale. Tudi vas povabimo, da se nam pridružite na naši strani Facebook www.facebook.com/SlomskovDomPag/

Alenka Smole, tajnica

Ramoška mladina v času koronavirusa

Letos smo mladi Slomškovega doma pričeli leto na kar poseben način. Ko smo izvedeli, da bomo zaradi karantene morali 'ostati doma' za toliko časa smo se vprašali: kako bomo pa zdaj v stiku?, kako se bomo srečavali? Začeli smo premišljevat in našli par rešitev.

Najprej smo pripravili posnetek o pravilnem umivanju rok in objavili, kako naj pazimo nase in na druge.

Na misel nam je tudi prišlo, da bi organizirali igre na spletu. Pripravili smo kviz z vprašanji o Slomškovem domu, pri katerem so lahko sodelovali vsi člani slovenske skupnos-

ti in odgovarjali na vprašanja o zgodovini in dejavnostih v Slomškovem domu, o njegovih članih in odbornikih, o Slomškovi šoli in mladini. Udeležba je bila velika in smo bili zelo zadovoljni. Na prvem mestu so izenačili Lucijana Hribar, Niko Selan in Mati Godec, vsi trije so dobili 23 od 25 možnih točk, zato smo morali zmagovalca izžrebat in tako je Lucijana za nagrado prejela lep 'mate Amancay'.

Dekleta smo pa bila hudo zaskrbljena, kaj bo zdaj s "zumbo"!!! Zato smo se z našo učiteljico zmenile, da bo vodila plesno vajo potom facebook-a. Tudi naše mamice so se z veseljem priključile. Zelo zabavno je bilo!!

Nadaljevali smo tudi s pripravo kulturnega programa za letošnji mladinski dan, ki bo že 50.!! Za to imamo ob nedeljah popoldan virtualne seje, med katerimi pišemo in razmišljamo o tem, kako bi pripravili igro, program in še marsikaj drugega pride na vrsto v pogovoru.

Vsako nedeljo smo tudi prisotni pri (spletni) sveti maši. Prejšnjo nedeljo smo mladi vseh slovenskih domov skupno sodelovali pri pripravi Mladinske svete maše. Vsak dom je prevzel določeno nalogo, mi iz Slomškovega doma smo poskrbeli za pripravo in branje prošenj, maševal je pa g. Toni Burja. Res je bilo lepo in doživeto!

Kot vsako leto ob postnem času tudi letos pripravljamo Križev pot. Skozi 14 dni po vseh mogočih spletnih poteh pošiljamo po eno postajo. Vsak lahko doma moli in razmišlja, na koncu pa tudi posluša eno pesem. Tako da se bomo čim bolj pripravili na Veliko noč.

Zofi Bokalič

SREDI PANDEMIJE KORONAVIRUSA

SAN MARTIN

Odbor slovenskega doma v San Martinu je povezan v skupini WhatsApp, v tem času krize pa novice med nami krožijo dnevno. Imeli smo že prvo virtualno sejo preko platforme Zoom in zaenkrat bomo tako tudi nadaljevali, saj nihče ne ve, kaj in kako bo v prihodnje.

Zelo aktivna je naša Facebook stran, ki jo vodi Regina Truden Leber in na kateri že več let poročamo o dogajanju med nami. Regina je tudi odgovorna za komuniciranje s člani, za kar poleg te strani uporablja tudi WhatsApp. Pozorni smo na osebne novice, rojstne dneve, zdaj pa tudi vsakodnevne urnike verskih obredov.

Pevovodkinja sanmartinskega pevskega zbora, Lučka Marinček Kastelic, je pevcem že poslala partiture, da se pomalem začnejo učiti nove pesmi, ali pa se vsaj seznanjati z njimi, saj se nekatere lahko najdejo na YouTube.

Tudi lokalni farni svet zaradi karantene ne deluje, skrbijo pa, da smo obveščeni o sv. mašah g. Roberta in g. Tonija.

Naša mladina je sicer redno povezana preko skupine WhatsApp, so pa v tem času, ko se ne morejo družiti pri rednih dejavnostih, začeli obupati spomine na preteklo tako, da iščejo in delijo fotografije. Tako ostajajo v stiku - nam je poročala predsednica Martina Filipič.

Skupina mladcev in mladenk je imela svojo prvo srečanje nekaj dni pred začetkom karantene. Lepa skupinica mladih se je zbrala, da so medse sprejeli letošnje nove člane.

Vodja skupine, Mati Belec, je povedal, da po tem prvem srečanju žal ni bilo mogoče organizirati še kaj več, seveda pa tudi oni ostajajo virtualno povezani in čakajo, da se bodo spet smeli srečati.

Rožmanova šola tudi v tem času skrbi, da se stik z učenci ne bi izgubil! Voditeljica Nina Pristovnik je sporočila, da se enkrat tedensko učitelji srečujejo z otroki preko emaila ali WhatsAppa. Učiteljice otrokom pošiljajo enostavne vaje, uganke, križanke, berila, pesmice in različne otroške igre iz interneta, otroci pa vsak teden odgovarjajo. Vsi, otroci in starši, sodelujejo pri teh dejavnostih, seveda pa otroci pogrešajo sobotna srečanja. Tudi veliki teden je bil lepa priložnost, da so družine naše šole obudila slovenske velikonočne navade in med seboj delile svoja domača doživetja.

O aktivnosti lokalne Zveze mater in žena nam je poročala predsednica, gospa Polona Makek. V tem času še naprej redno skrbijo za osebe, ki to potrebujejo. Sicer zdaj osebni obiski niso dovoljeni, nadomestijo jih pa s telefonskimi klici. Po isti poti skrbijo za stik s starejšimi in z osebami, ki so same, saj je zanje ta karantena še posebno težavna.

Člani, ki živijo v bližini slovenskega doma, redno pogledajo, če je v domu vse v redu. Vsi pa čakamo, da bo ta kriza minila.

Marko Škulj, predsednik

ODTISI

PISMO IZ ZALEDJIA

Doktor Federico nas je seznanil z dogajanjem v prvi bojni vrsti. A vsaka fronta ima zaledje, kjer je tudi veliko »bojnikov«, sicer nobena fronta ne preživi; spremeni se v brezglavo otepanje in razpadanje obrambe.

Ko premlevam te izraze – prva bojna vrsta, fronta, zaledje – se mentalno uvrščam v eno izmed njih. Sicer sem član »rizične skupine«. Torej sem v pasivnem zaledju, bolj opazovalec kot pa udeleženec (udeleženec le v toliko, da se držim predpisane karantene – torej ne hodim na delo – in da nosim zaščitno masko, ko pridem v stik z drugimi ljudmi).

V tej svoji »vlogi« mi ostane precej časa. Nekaj ga je namenjenega pripravi vrtička za čebulo, solato in podobne slasti, več ga je za premišljanje, spominjanje, zapravljanje časa z nepotrebnim razglabljanjem.

Ena izmed posebnosti tega pandemijskega časa je bilo doživetje zadnjega dela posta, velikega tedna in velikonočnega praznovanja brez fizične udeležbe verskih obredov. Pa da so cerkve brez vernikov (posnetki iz bazilike sv. Petra v Rimu kažejo praznino, neverjetno nasprotje množicam turistov pred komaj preteklih tednov), brez petja cerkvenih zborov med obredi ...

Pa žegen – blagoslov jedil na veliko soboto! Pravijo, da je to vsako leto najbolj obiskan obred v slovenskih cerkvah. Tudi tega smo morali opraviti »digitalno«, »medmrežno«.

Saj marsikdaj (npr. med vojno in revolucijo) ni bilo mogoče prisostvovati cerkvenim obredom. Ali pa doživljanje Francija Markeža med antarktičnim letom. In verjetno je še veliko drugih primerov, a to je bilo nekaj lokalnega, občasnega, osebnega; ne pa, da je skoraj ves svet na istem.

Po glavi mi rojijo besede tistih, ki so pravili,

da tega ni še nihče doživel, da bomo o tem lahko pripovedovali svojim vnukom itd. Vendar: česa svet še ni doživel? Vsega, le čas hitro teče in spomini bledijo.

»Kuge, lakote in vojne, reši nas, o, Gospod!« molimo med procesijo Sv. Rešnjega Telesa.

Za vojno si še nekako predstavljamo, o kugi in lakoti pa bolj malo. Zdaj objavljajo fotografije, kako so med špansko gripo leta 1918 pri Rdečem križu pripravljali zaščitne maske. In koliko jih je takrat zaradi te gripe na svetu umrlo? Točnega števila ni mogoče navesti, a govori se, da med 50 in 100 milijonov (!) ljudi.

Ob pojavu karantene, samoizolacije se mi je v spominu najprej prikazala slika iz knjige Marijana Marolta Zori, noč vesela. Knjigo je izdala Slovenska kulturna akcija v letu 1956. Uspešnica – best seller, – saj je ena izmed redkih knjig SKA, ki je bila razprodana. Zgodba poteka v njemu domači Vrhniki v šestdesetih letih XIX. stoletja. Tam opisuje med drugim dogodek okoli izbruha kolere leta 1866 in o prvih karantenskih ukrepih. Skladatelj Leopold Cvek, ki je več let na Vrhniki opravljal službo učitelja, organista in še kaj, ni maral stopiti v neokuženo hišo: sprejel je šilce (štampere) žganja, pa kozarček odnesel s seboj, da bi jih slučajno ne okužil. In še sporočil, da v nedeljo ne bo maše, naslednjo pa tudi ne (str. 182).

Čeprav ni nič novega na tem svetu, bodo današnji učenci in dijaki na stara leta le lahko pravili, kako so »hodili« v šolo po skajpu, zumu in podobnih računalniških rešitvah, da bi se izognili okužbam – pa Bog ve, kaj vsega bodo zanamci takrat uporabljali, najsi bo za učenje ali za preprečevanje nalezljivih bolezni...

GB

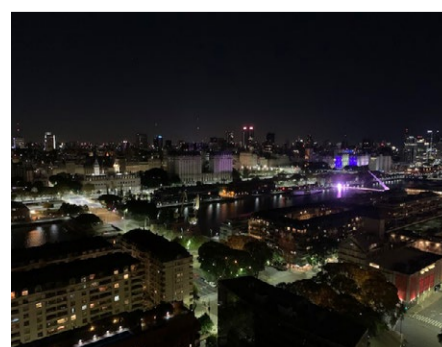
Vir: FB Embajada de Eslovenia en Buenos Aires

RAZGLEDNICE IZ PRESTOLNIC

»Buenos Aires je v teh dneh popolnoma spremenil svojo podobo in si nadel novo neprepoznavno masko. Množice ljudi, ki vsak dan preplavijo petnajst milijonsko argentinsko prestolnico, so izginile, hrup je utihnil, živahen utrip in ritem mesta je zastal, še letni čas se je skorajda neopazno spremenil v jesen. Medtem mi vsi v varnem zavetju svojih domov sedaj poskušamo vzdrževati neko normalno življenje, pisarne so se preselile v naše dnevne sobe, pouk in predavanja pa potekajo na daljavo.

Argentinci pravijo zase, da so srečen narod. A brez temperamentnih Porteňov (buenosairesščanov) in množic turistov je Buenos Aires postal mesto duhov, brez uličnih prodajalcev in glasnih preprodajalcev dolarjev, evrov in realov, brez prometa, ko so se z mestnih ulic in pločnikov umaknili tudi nevarni hitri vozniški izposojeni električni skirojevi, pa si je argentinska prestolnica, sicer simbolično, končno spet prislužila svoje izvorno ime »dober/čist zrak«, saj je zrak sedaj dokazano veliko manj onesnažen. Nenavadno tišino prevečkrat zmotijo le glasne sirene reševalnih vozil, ki vsakič znova opozorijo, da je idila le navidezna. Ker nogometni stadioni prvič samevajo, se je navijaška mrzlica preselila na okna, balkone in terase, ko vsak večer ob 21. uri z bučnim aplavzom vsi presenetljivo navijamo za isto ekipo - ekipo zdravstvenih delavcev, ki se vsakodnevno bori z nevidnim nasprotnikom in daje vse od sebe v želji, da bi bil končni rezultat prepričljivo visoka zmaga.

Življenje v mestu se praktično nikoli ne ustavi. Ko zvečer ugasnejo žarometi v gledališčih in kinodvoranah, se vrvež preseli v bare, restavracije in klube, ki ostajajo polni do zgodnjih jutranjih ur. Mesto zablešči v ritmu čustvenega tanga, kjer se v objemu noči razplamtijo vse strasti. Zato je še posebej nenavadno, ko vsega tega naenkrat več ni. Ni več strastnih debat. Argentinci so na splošno znani kot izvedenci v vseh temah, še posebej so strastni, ko gre za nogomet in politiko, imajo mnenje o vsem in vse to svojevrstno zaznamuje živahen ritem mesta. Mnenja se v teh dneh seveda krešejo le na družbenih omrežjih, zaščitna maska da ali ne, prestrogi ukrepi? So pa po drugi strani Argentinci znani tudi po svojem humorju, katerega dnevno dozo v teh časih potrebujemo prav vsi, pa čeprav zgolj kot placebo in tega na srečo

ne manjka.

Navade, zakoreninjene v tradiciji, so se že pred uvedbo obvezne karantene začele spreminjati. Če smo se še do pred kratkim med seboj pozdravljali s poljubom na lice in se veselo objemali, smo naenkrat začeli vzpostavljati še pred nekaj tedni nepredstavljivo varnostno razdaljo, ki zaradi previdnosti postaja vse daljša. V normalnih razmerah bi to veljalo skorajda za žalitev, zdaj pa je to postalo nuja, zelo hitro nekaj povsem vsakdanjega. Obred pitja mate čaja in druženja ob tradicionalnem asadu – pikniku po argentinsko, ko se meso peče na rešetkah nad žerjavico, ko se zbere vsa družina, prijatelji in sosednje ter več ur okušajo slastne dobrote z žara, se je spremenil, kar je za tukajšnje prebivalce skorajda nepojmljivo.

Mesto je drastično spremenilo svoj vsakdanji utrip in vsi z negotovostjo čakamo, kakšen scenarij nam pripravlja prihodnost. Vsi se sprašujemo v času, ko smo omejeni zgolj na virtualno druženje, tudi z našimi bližnjimi, prijatelji in sodelavci v Sloveniji in drugje po svetu, kdaj bo konec karantene in kdaj se bo naše življenje vrnilo v ustaljene tirnice, kdaj bodo vrata odprli nakupovalni centri, gledališča, kinodvorane, frizerski saloni, fitnes centri, kdaj bo zadišalo po hrani iz restavracij, s stojnic po pekoči klobasi Chorizo, mesni piti empánada ali po dobri kavi cortado iz kavarn, kdaj bomo v barih lahko popili kozarec argentinskega vina Malbec ali domačega piva Quilmes in uživali ob poslušanju priljubljenih reggaeton in drugih uspešnic, kdaj bodo zvesti navijači nogometnega kluba Atlético Boca Juniors svoje idole ponovno spodbujali s polnih tribun štadiona slovenskega arhitekta Viktorja Sulčiča, uživali v prečudoviti naravi, kdaj bodo učenci, dijaki in študentje ponovno z največjim veseljem zasedli šolske klopi, kdaj bomo ponovno lahko potovali, odšli na res zaslužen oddih po Argentini, k sosedom, v Slovenijo ali na drug konec sveta in nenazadnje, kdaj bo zaživel naše dinamično diplomatsko življenje. Nihče na vsa ta vprašanja nima natančnega odgovora, veliko pa je seveda odvisno od nas samih, ki moramo te dni še naprej biti odgovorni in vztrajati doma in spoštovati ukrepe vlade in smernice medicinske stroke. Čimbolj kvalitetno in prijetno moramo preživeti ta nenavadni čas, ki je poln novih izzivov in neznank.

Globoko sem prepričan, da nam bo s pozitivno energijo, optimizmom in dobro voljo skupaj uspelo premagati našega skupnega, novega in globalnega neznanega sovražnika, ki nas bo naredil samo še močnejše.

¡Les mandamos muchos besos virtuales y abrazos fuertes a todos desde Buenos Aires!«

Veleposlanik Alain Brian Bergant in sodelavke veleposlaništva, Petra Česen Čatar, Maja Vuksanović in Irene Oblak

UMRL JE NADŠKOF ALOJZIJ URAN

Na Veliko soboto, 11. aprila 2020, je po dolgi bolezni v Sloveniji umrl upokojeni ljubljanski nadškof msgr. Alojzij Uran.

Slovenci v Argentini se spominjamo njegovih obiskov v letih 2001 in 2004: otrokom je podelil zakrament sv. birme, bolnikom in ostarelim ponesel nasmeh in skupaj z nami tudi zapel.

Spodaj najdete povezave do poročil o njegovih potovanjih, ki so bila objavljena v Svobodni Sloveniji.

Zapustil nas je dober pastir in velik Slovenec - naj počiva v miru!

**ZEDINJENA SLOVENIJA
V ARGENTINI**

Ramón L. Falcón 4158 - C1407GSR
Buenos Aires - Argentina
Tel. (54-11) 4636-0841 / 4636-2421
E-mail. esloveniau@gmail.com

Buenos Aires 14 aprila 2020

Spostovani g. nadškof metropolit Stanislav Zore

Društvo Zedinjena Slovenija, krovna organizacija slovenskih društev v Argentini, izreka iskreno sožalje ob smrti upokojenega ljubljanskega nadškofa Alojzija Urana.

Spominjamo se, kako nam je ljubeznivo govoril, ko nas je obiskal. Posebno pozornost je posvečal ostarelim, bolnim in otrokom. Mlade je spodbujal k darovanju in ustvarjanju življenja in bil posebno vesel številnih družin. Kolikim našim otrokom je podelil zakrament sv. birme!

S svojim delom in pričevanjem je pokazal zvestobo Bogu in domovini Sloveniji, ki jo je tako ljubil.

Pokojni g. nadškof nam bo vedno ostal v lepem spominu!

Naj počiva v miru!

Jure L. Komar
Zedinjena Slovenija
Predsednik

Msgr. Alojz Uran se je rodil leta 1945 v Spodnjih Gameljnah kot tretji otrok kmečkih staršev. Leta 1964 je maturiral na bežigranski gimnaziji, nato je študiral na teološki fakulteti. Po končanem študiju ga je 29. junija 1970 takratni ljubljanski nadškof Jožef Pogačnik posvetil v duhovnika.

Najprej je opravljal službo stolnega vikarja oz. kaplana v župniji sv. Nikolaja v Ljubljani, kjer je bil vse do leta 1973, ko je odšel na študij v Rim, kjer je opravil katehetsko pedagoško specializacijo.

Leta 1977 je postal rektor malega semenišča pri sv. Petru v Ljubljani, tri leta kasneje pa je bil imenovan za župnika v župniji Ljubljana - Šentvid.

Papež Janez Pavel II. ga je 16. decembra 1992 imenoval za ljubljanskega pomožnega škofa, 6. januarja 1993 pa je bil posvečen v Rimu izpod rok papeža Janeza Pavla II.

Bil je član Škofijskega in Medškofijskega katehetskega sveta, član in voditelj Komisije za duhovne poklice ter predavatelj na Teološko-pastoralni šoli. Pripravljal je tudi prvi papežev obisk leta 1996.

Od leta 2000 do 2006 je bil delegat Slovenske škofovske konference za Slovence po svetu. Papež Janez Pavel II. ga je oktobra 2004 imenoval za ljubljanskega nadškofa in metropolita. Leta 2007 je bil izvoljen za predsednika Slovenske škofovske konference. 28. novembra 2009 je papež Benedikt XVI. sprejel njegov odstop s položaja ljubljanskega nadškofa in metropolita, za katerega je zaprosil zaradi

slabega zdravstvenega stanja.

Na Tržaškem je živel do leta 2016. Bil je velik ljubitelj petja. Nadškof Alojz Uran je bil zvest prijatelj Radia Ognjišče, pogosto je romal z nami, se udeleževal radijskih počitnic ter pripravljaval kateheze.

Nadškof Zore: Gospodu se zahvaljujemo za dar njegovega življenja

Na veliko soboto naš Gospod Jezus Kristus počiva v grobu. Kristjani se s hvaležnostjo spominjamo njegove daritve na križu, ko nam je izkazal ljubezen do konca – do tiste čudovite prošnje: »Oče, odpusti jim.« To nam razodeva, kako daleč gre Božja ljubezen. Nič je ne zaustavi. Nič in nihče.

V to ljubezen se je v današnjem jutru preselil zaslužni ljubljanski nadškof metropolit Alojz Uran. Že dobre tri mesece ga je bolezen pridruževala Gospodovemu trpljenju. Prestal je več operacij. Vse je nosil v veliki vdanosti v Božjo voljo. »Molite, naj Gospod stori, kar je zame najbolje.« V zadnjem času je bil Jezusu pridružen tudi v njegovi osamljenosti, saj ga zaradi razmer nismo mogli obiskovati. Tudi to je sprejel kot del svoje daritve.

Gospodu se zahvaljujemo za dar njegovega življenja. Gospodu se zahvaljujemo za dar njegovega duhovništva in škofovstva. In Gospodu se zahvaljujemo za dar njegovega dobrega in veselega srca. Naj ga Gospod sprejme v svoje kraljestvo, vse vas pa vabim, da zanj molimo in darujemo svete maše. Naj počiva v miru.

Radio Ognjišče

OkrOgle OBLETNICE Hugo Wolf (1860 - 1903)

Pred 160 leti, 13. marca 1860 se je v Slovenj Gradcu rodil Hugo Wolf, skladatelj in eden največjih mojstrov samospeva. Vplivno je zaznamoval mnoge skladatelje, njegova glasba pa vse do danes navdihuje številne interprete iz vsega sveta.

Wolfov življenjepis

Hugo je bil tretji otrok v nemško govoreči družini usnarja, uglednega meščana in glasbenega navdušenca Filipa Wolfa ter žene Katarine (roj. Nussbaumer). Starša sta imela slovenske prednike, ki pa so priimke Volk in Orehovnik ponemčili.

Že v predšolskem obdobju je Hugo igral klavir in violino ter veljal za čudežno nadarjenega glasbenega otroka z absolutnim poslušom. Prvi glasbeni pouk je dobil pri očetu in domačem učitelju Sebastianu Weixlerju, kar vključuje tudi očetov hišni orkester, kjer je Hugo igral drugo violino. Njegovo izobraževanje se je po dvojezični štirirazrednici v Slovenj Gradcu nadaljevalo na gimnaziji v Gradcu, pozneje pa v Šentpavlu v Labotski dolini, in tudi v Mariboru. Po neuspešnem izobraževanju se je vrnil v Slovenj Gradec pred koncem šolskega leta 1875. V Mariboru je skomponiral prve skladbe: klavirska sonata, variacije za klavir, pet samospevov, med njimi štiri po Goethejevih pesmih, nekaj skic za godalni kvartet in zborovske pesmi.

V Slovenj Gradcu leta 1877 nastanejo prvi ciklusi zborovskih pesmi in samospevov (Wanderlied).

Trdno odločen uspeti se je novembra 1877 vrnil na Dunaj, kjer se je še ne osemnajstleten okužil s sifilisom, boleznijo, ki je vse do zgodnje smrti leta 1903 zaznamovala Wolfovo življenje in ustvarjanje.

Leta 1884 je Wolf postal glasbeni kritik v časopisu Wiener Salonblatt, kjer je bil vnet občudovalec Wagnerja in kritik Brahmsa.

Od leta 1887 naprej se je popolnoma posvetil komponiranju.

Wolf je do smrti trpel zaradi skrajne revščine. Gmotno so ga podpirali prijatelji, glasbeni kritiki in pevci, ki so izvajali njegove pesmi.

Zadnja leta je preživel v umobolnici na Dunaju, kjer je umrl 22. februarja 1903.

Pokopan je na dunajskem centralnem pokopališču.

Wolfovo delo

Leta 1888 je Wolf ustvaril prvega izmed nesmrtnih samospevov na lirski predloge Eduarda Mörikeja (v tem letu jih je uglasbil kar triinštirideset), v istem letu je sledilo več javnih koncertnih večerov z njegovimi samospevi. Leta 1889 so nastale prve pesmi iz monumentalnega Goethejevega cikla; v letu 1890 je večkrat potoval po Nemčiji, kjer si je ustvaril krog pomembnih znancev (npr. Ludwiga Streckerja, vodjo pomembne založbe Schott). Njegove izdaje pesmaric so končno omogočile Wolfov prodor v širšo glasbeno javnost.

Čeprav je Wolf napisal tudi nekaj instrumentalnih del, je svoj višek nedvomno dosegel v svojih vokalnih skladbah, operi

Wolfova rojstna hiša v Slovenj Gradcu

Corregidor, zborovskih delih in zlasti več kot 300 samospevih, v katerih se kaže nenačrtnost mojster glasbene miniature.

Nekatera njegova dela so:

- Die Stimme des Kindes, op. 10 za štiriglasi mešani zbor s spremljavo klavirja [1876] je najzgodnje delo
- Sechs geistliche Lieder nach Gedichten von Joseph v. Eichendorff [1881] za štiriglasi mešani zbor (SATB) brez spremljave
- Der Corregidor - opera v štirih dejanjih, je bila z uspehom premierno predstavljena leta 1896 v Mannheimu
- Der Feuerreiter (Eduard Mörike; 1888-1892) za mešani zbor (SATB) in orkester
- Pesmi Eduard Mörikeja (1888)
- Elfenlied (besedilo W. Shakespearovega Sen kresne noči; 1889-1891) za solo sopran, ženski zbor (SSAA) in orkester
- Pesmi Eichendorffa (1887/88)
- Pesmi Johanna Wolfganga von Goetheja (1888-1889)
- Sedem pesmi iz zbirke pesmi Heinricha Heineja (1878, objavljena posthumno 1927)
- Spanisches Liederbuch po Paulu Heyseju in Emanuelu Geibelu (1889/90)
- Italienisches Liederbuch po Paulu Heyseju (I. del 1890/91, II. del 1896)

Cerkvena glasba:

- Šest Svetih pesmi za mešani zbor a cappella (Eichendorffa) (1881) - Aufblick, Einklang, Letzte Bitte, Resignation, Erhebung
  - Božična noč (August von Platen) f. solo, mešani zbor in veliki orkester (1886-1889)
  - Elfen Lied (Shakespeare, prevod Wilhelm Schlegel) f. sopran solo, ženski zbor in orkester (1889-1891)
  - Der Feuerreiter (Mörike) za mešani zbor in orkester (1892)
  - Dem Vaterland (Reinick) za moški zbor in orkester (1890-1898)
  - Morgenhymnus (Reinick) za mešani zbor in orkester (1897)
  - Frühlingschor aus Manuel Venegas (Moritz Hoernes) za mešani zbor in orkester (1897/98)
- Dela za orkester:**
- Skerzo v g-molu in Finale v B-duru za orkester (Überreste aus Wolfs Sinfonie-Plänen), 1876/77
  - Penthesilea, Simfonična pesnitev za orkester po Heinrichu von Kleistu, 1883-1885
  - Italienische Serenade v G-duru, različica za orkester, 1892.

Komorna glasba:

- Koncert za violino in klavir op. 6, nedokončana, 1875.
- Klavirska sonata v G-duru op. 8, 1876
- Klavirska sonata v g-molu op. 14, le prvi stavek, 1876.
- Violinski kvartet v d-molu, 1879-1884
- Intermezzo v Es-duru za violinski kvartet, 1886.
- Italienische Serenade v G-duru za violinski kvartet, 1887.

Pripravil Jože Jan

NOVI SLOVENSKI PROVINCIAL BO P. MIRAN ŽVANUT DJ

Dragi prijatelji v Gospodu,

sporočam vam, da je v petek 17. aprila 2020 vrhovni predstojnik Družbe Jezusove p. Arturo Sosa imenoval za novega provinciala slovenskih jezuitov p. Mirana Žvanuta.

Vsakih šest let jezuiti uvedemo novega provinciala, ki je neposredno imenovan od vrhovnega predstojnika in našega vodstva v Rimu. Lani smo obhajali 50 let ustanovitve Slovenske province (1969–2019) in ob tej priložnosti nas je obiskal p. general Arturo Sosa in njegov asistent za naše geografsko področje p. Cipriano Diaz. Po notranjem poizvedovanju v sami naši provinci in posvetovanju v rimski jezuitski kuriji se je p. Miran pokazal kot najbolj primeren kandidat. P. Miran Žvanut bo nastopil službo novega provinciala v soboto 27. junija 2020, med slovesnostjo ob 17. uri pri Sv. Jožefu v Ljubljani.

Kot Miranov predhodnik se veselim tega imenovanja in vem, da bo p. Miran vstopil v to službo s pogumom in srcem. Kot župnik zelo dobro dela na župniji v Ljubljani v Dravljah in bo od 27. junija nadaljeval svoje delo kot voditelj province. Sobratje jezuiti smo veseli, da bo naš pastir in ga že sedaj spremljamo z molitvijo in priporočamo Božji previdnosti.

p. Ivan Bresciani, slovenski provincial DJ

Miran Žvanut prihaja iz župnije sv. Frančiška Ksaverija na Lozicah v Vipavski dolini. Po srednji šoli in odsluženem vojaškem roku je študiral na Fakulteti za lesarstvo, Fakulteti za farmacijo in Teološki fakulteti. Leta 1999 je vstopil v jezuitski red in po končanem noviciatu šel na jezuitsko prakso v Rim, od tam pa na študij filozofije in teologije v Dublin na Irsko.

Po mašniškem posvečenju leta 2006 je bil poslan v župnijo Ljubljana Dravlje, kjer je opravljal službo kaplana. Po študiju duhovnosti na Univerzi Santa Clara v Združenih državah Amerike in opravljeni tretji probaciji v Čilu se je vrnil v Slovenijo, kjer se je posvetil študentski pastoralu v Mariboru. 2014 je opravil zadnje redovne zaobljube in bil imenovan za župnika v župniji Ljubljana Dravlje.

(vir: jezuiti.si)

Iz Argentine čestitamo p. Miranu Žvanutu za imenovanje in mu želimo, da ga božji blagoslov spremlja pri vsakem koraku!

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

STRAH

Kako se imate, dragi bralci! Kako se kaj soočate s strahom pred pandemijo in novim podaljšanjem karantene?

“Strah je votel, okrog ga pa nič ni!” pravi slovenski pregovor, vprašanje pa je, če to res drži... Vsakdo je že kdaj doživel strah. Kdor trdi, da ga ni ničesar strah, se samo šopiri! Vsi se nečesa bojimo, res pa je, da na strahove na različne načine reagiramo. Ko se pojavi strah pomeni, da se moramo z nečim soočiti in brž vzeti v roke.

Kako se lahko tej pandemiji postavimo na rob in jo vsi skupaj premagamo?

- Ostanimo doma!
- Pogosto si umijmo roke.
- Pogosto domače predmete razkužimo z alkoholom.
- Druženje s prijatelji preložimo, saj bo dosti prilik ko bo karantene konec!
- Držimo primerno razdaljo (vsaj 1,5 metra) z drugimi ljudmi.

Poglejmo, kaj nam o strahu povedo pregovori!

• Kolikor skuša človek drugim pomagati, ne doživlja nobenega strahu. Torej ima strah svoje korenine v sebičnosti. Bolj ko živimo za druge, manj je v nas strahu.

(Anton Trstenjak, slovenski filozof, antropolog, psiholog in teolog)

• Preplašeni je na pol premagan.

(Alexander Vasiljevič Suvorov, ruski general)

• Strah ima velike oči.

(Slovenski pregovor)

• Strahopetec je človek, ki v nevarnosti misli z nogami.

(Ambrose Gwinnett Bierce, ameriški pisatelj)

• Kogar je kača pičila, se boji zvite vrvi.

(Slovenski pregovor)

• Pogum ni odsotnost strahu, temveč zmaga nad njim. Pogumen človek ni tisti, ki strahu ne čuti, ampak tisti, ki strah premaga.

(Nelson Mandela, južnoafriški politik in državnik)

• Strah pomeni že pol nesreče.

(Erich Maria Remarque, nemški pisatelj)

• Kdor strah v glavi nosi, temu je vsaka senca pošast. (Slovenski pregovor)

• Nikar se ne bojmo tatov in ubijalcev. Bojmo se sami sebe. Predsodki, glej, to so tatovi, pregrehe, to so ubijalci. Velike nevarnosti so v naši notranjosti. Bojmo se le tega, kar grozi naši duši.

(Victor Hugo, francoski pisatelj, pesnik, dramatik in državnik)

• Česar človek ne razume, tega se boji.

(Jean Edmond Cyrus Rostand, francoski pisatelj in filozof)

• Prestraši leva, preden on tebe prestraši.

(Afriški pregovor)

• Mnogih se mora bati tisti, ki se ga mnogi boje.

(Neznan avtor)

Izbral Jože Jan

Program v tednu

od 27. aprila do 4. maja

Sv. maše:

ponedeljek, sredo in petek – ob 20. uri, torek, četrtek in sobota – ob 10. uri, nedelja – ob 10. uri.

Večerni program:

torek, četrtek, sobota in nedelja – ob 20. uri. Večerni program bo vseboval različne oblike molitve, kateheze in pogovora.

Vse posnetke si je možno ogledati tudi pozneje na istih povezavah. Vsi, ki želite darovati za sveto mašo in vsi, ki ste pripravljeni sodelovati pri sv. mašah ali večernem programu in imate možnost interneta (preko računalnika ali mobilnega telefona), mi prosim pišite na:

rob.brest@gmail.com

Hvala vsem za lepo sodelovanje! Hvala tudi za lepe spodbude!

Robert Brest

OSEBNE NOVICE

ROJSTVO

V torek 21. aprila se je rodil **Joaquín SUŠNIK**. Ati je Tomaž, mamica pa Marija Jerman.

Srečnim staršem čestitamo!

SMRT

V nedeljo 19. aprila na dan Božjega usmiljenja je v Bariločah umrl **Peter BERGANT** (80 let).

Naj počiva v miru.

Vsi bodoči dogodki v naši skupnosti so trenutno zaradi pandemije ukinjeni.

17. MAJ 2020

60. OBLETNICA
SLOVENSKEGA DOMA
SAN MARTIN

„Tu je moj dom, tu sem doma...“

Ob 10. uri: na spletu, zahvalna sveta maša

Ob 18. uri: virtualno praznovanje

Pravočasno bomo obvestili, na kateri povezavi si boste lahko ogledali dogodka.

YouTube

S PODPORO URADA VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVIJU IN PO SVETU

Svobodno Slovenijo podpirajo

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

oblak